

10 OKTOBER 2010 – ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

TWEDE BOEK KONINGEN 5, 14-17

In die dagen ging de Syriër Naäman naar de Jordaan en dompelde zich zevenmaal onder, zoals Elisa, de man Gods, gezegd had. Zijn huid werd weer als die van een klein kind en hij was gereinigd van zijn melaatsheid.

Hij keerde met heel zijn gevolg naar de man Gods terug, trad zijn huis binnen, ging voor hem staan en zei: „Nu weet ik dat er in Israël een God is, en nergens anders op aarde. Wil daarom een huldeblijk van uw dienaar aanvaarden.”

Maar Elisa antwoordde: „Zo waar de heer leeft, wiens dienaar ik ben, ik neem niets van u aan.” En hoewel Naäman er bij hem op aandrang iets aan te nemen, bleef hij weigeren.

Toen zei Naäman: „Geef mij dan tenminste een vracht aarde mee, zoveel als een koppel muilieren kan dragen, want uw dienaar wil aan geen andere goden brand- of slachtoffers meer opdragen dan aan de Heer alleen.”

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN TIMOTEUS 2, 8-13

Dierbare,

Houd Jezus Christus in gedachten, Davids Nazaat, die uit de dood is opgestaan. Zo luidt de boodschap die ik verkondig en waarvoor ik zelfs als een misdadiger gevangenschap heb te lijden. Maar het woord van God laat zich niet in boeien slaan. Daarom ben ik bereid alles te verdragen ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij het heil verwerven in Christus Jezus en eeuwige heerlijkheid.

Hoe waar is dit woord: „Als wij met Hem gestorven zijn, zullen wij met Hem leven. Als wij volharden, zullen wij met Hem heersen. Als wij Hém verloochenen, zal Hij óns verloochenen. Als wij ontrouw zijn, blijft Hij trouw: zichzelf verloochenen kan Hij niet.”

EVANGELIE

LUCAS 17, 11-19

Op zijn reis naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. Toen Hij een dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatsen tegemoet; zij bleven op een grote afstand staan en riepen luidkeels: „Jezus, Meester, ontferm U over ons!” Hij zag hen en sprak: „Gaat u laten zien aan de priesters.” En onderweg werden zij gereinigd.

Een van hen keerde terug toen hij zag dat hij genezen was, en hij verheerlijkte God met luide stem. Vol dankbaarheid wierp hij zich voor Jezus' voeten neer, en deze man was een Samaritaan.

Hierop vroeg Jezus: „Zijn niet alle tien gereinigd? Waar zijn dan de negen anderen? Is er niemand teruggekeerd om aan God eer te brengen dan alleen deze vreemdeling?” En Hij sprak tot hem: „Sta op en ga heen; uw geloof heeft u gered.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Bijbel-steken

MORGEN HERDENKEN WE DE HEILIGVERKLARING van pater Damiaan, op 11 oktober 2009. De patroon van de melaatsen en van andere gediscrimineerden. Ik vind het echter wel een beetje vervelend af en toe. Het steekt, het prikt, het kwetst, het schrijnt. Kijk naar de eerste lezing van dit weekend. Weer een buitenlander die genezen wordt! Zijn er dan geen vrome hulpbehoevenden in Schuiferskapelle, Goeferdinge, Hoegaarden of Kinrooi? Er zijn daar toch ook mensen met psoriasis. En dan die domme remedie: je zeven maal onderdompelen in de Gete of de Nete of in de IJzer of in de Gave in Lourdes? En die allochtoon gelooft dat en doet het. De goegemeente zal er mee gelachen hebben, gespot: „Zo'n naïeve tuut.” Maar, hij geneest van al die uitslag. Gaaf als een klein kindje is hij nadien.

Dit is de eerste steek die de Bijbel mij geeft vandaag. Je mag Kozak, Armeniër, Afghaan, Oezbeek, Oeigoer of Ghanees zijn, als je maar durft vertrouwen op God, kunnen er wonderen gebeuren. Soms gebeuren ze niet. Soms gebeuren ze wel, maar als je niet vertrouwt en niet gelooft, gebeurt er nooit een wonder.

Er volgt een tweede steek in de evangelielezing. Tien melaatsen. Negen orthodoxe joden en één ketter, een Samaritaan. Erg besmettelijk, allemaal gelijk. Ze moesten met een ratel rondlopen om de andere mensen te verwittigen: „Hier komt een besmettelijk gevaarte aan! Geen *poids lourd*, maar un *poids contagieux*. Zorg dat je weg bent.” Nog erger dan MRSA of de vleesetende bacterie. Ze blijven dus op een afstand staan van Jezus en ze roepen: „Heer, help ons. We zijn volkomen uitgestoten, gemarginaliseerd. We zitten in de verdomhoek, zo erg dat zelfs de hemelsbrede verschillen tussen een vrome jood en een allochtoon Samaritaan wegvallen. Allemaal op één mesthoop in deze maatschappij. Ze zeggen dat Jij een wonderdokter bent, een superdermatoloog. Genees ons.”

Jezus zegt: „Oké, ga naar de gezondheidsdienst en vraag een bewijs van genezing.” Die gezondheidsdienst, dat was toen een comité van priesters, want ze meenden toen dat ziekte een straf van God was. Ze gaan alle tien naar de gezondheidsdienst en die vindt geen spoor van ziekte meer. Genezen. Allemaal samen, orthodoxen en kettters? Of toch niet?

Pas zijn ze lichamelijk genezen, of de sociale en religieuze kloven zijn er weer tussen joden en vreemdelingen. Die negen joden gaan feestvieren – een medico-socio-religieus feest: genezen, weer geïntegreerd en dankbaar. Voor zo'n feest in de tempel moesten ze volgens de joodse wetten wel met z'n tienden zijn. Maar de Samaritaan kan niet meedoen. Hij keert terug naar Jezus om Hem te bedanken. Hij heeft in Jezus meer gezien dan een superdermatoloog. Jezus is een supervriend. Iemand die oneindig bemint. Hij gaat naar Hem toe en maakt daarmee het dankfeest in de tempel van de negen anderen onmogelijk. Er zijn er geen tien voor het ritueel in de oude Tempel. Hij komt bij Jezus – de nieuwe Tempel – en gooit zich op de grond voor Hem: „Godzijdank.” En Jezus antwoordt: „Sta op, jongen en ga.” In vroegere Bijbelvertalingen stond er: „Ga weg, ga je weg door het leven.” Maar preciezer onderzoek toont aan dat er bedoeld wordt: „Sta op en ga mee.” „Mijn lieve allochtoon, je bent niet alleen genezen, maar je bent gered. Je leven is veranderd en niet alleen je huid. Kom mee, we gaan verder op weg naar Jeruzalem.”

Mag ik een gefantaseerd slot breien aan dit verhaal? Jezus is met de Samaritaan naar de negen anderen gegaan. Zij hebben Jezus gedankt. En nu waren ze in voldoende aantal om in de tempel te vieren. Met elf zelfs. Overvloed van dankbaarheid over kloven heen.

Kunnen we daar iets mee doen deze week? Ja, heel zeker, maar meest met de eerste lezing. De genezen vreemdeling keert terug naar zijn land en hij neemt twee karenavrachten grond mee van Israël, om op die grond van Jezus' land te kunnen bidden. Om directer contact te hebben. In de tuin van het huis van mijn ouders was er zo'n rotstuintje met een Onze-Lieve-Vrouwebeeldje van Lourdes in plastic en een bronnetje van de tuinslang met kraantjeswater. Ik heb er vaak gebeden en gedankt om al wat ik gekregen heb in mijn leven. Misschien een dankplekje maken in huis of in de tuin. Met de heilige Damiaan erbij?